บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกรในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็นดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคม

ตอนที่ 2 สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ของเกษตรกรในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 3 ปัญหา ข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและปัจจัยด้านสังคม

1.1 เพศ

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.20 ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 24.80 เป็นเพศหญิง ดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	103	75.20
หญิง	34	24.80
รวม	**137**	**100.00**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.2 ระดับการศึกษา

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่งเล็กน้อย ร้อยละ 51.90 จบการศึกษาระดับประถมศึกษา รองลงมา ร้อยละ 19.50 จบมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 11.30 จบมัธยมศึกษาตอนปลายและอนุปริญญา/ปวส. มีเพียงส่วนน้อย ร้อยละ 6.00 จบปริญญาตรี ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	69	51.90
มัธยมศึกษาตอนต้น	26	19.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย	15	11.30
อนุปริญญา/ปวส.	15	11.30
ปริญญาตรี	8	6.00
รวม	**137**	**100.00**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 56.20 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 4-5 คน รองลงมา ร้อยละ 39.50 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 2-3 คน ที่เหลือร้อยละ 4.30 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนระหว่าง 6-7 คน โดยมีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด 2 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด 7 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 3.83 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน 0.928 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนสมาชิกในครัวเรือน

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
2-3 คน	54	39.50
4-5 คน	77	56.20
6-7 คน	6	4.30
รวม	**137**	**100.00**

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนต่ำสุด	2	คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนสูงสุด	7	คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย	3.83	คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน	0.928	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 51.10 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ 2 คน รองลงมา ร้อยละ 23.00 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ 1 คน ร้อยละ 20.70 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ 3 คน ร้อยละ 5.20 มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ 4 คน โดยที่มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ต่ำสุด 1 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้สูงสุด 4 คน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้เฉลี่ย 2.08 คน ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน 0.802 ดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	31	23.00
2 คน	69	51.10
3 คน	28	20.70
4 คน	7	5.20
รวม	**137**	**100.00**

จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้ต่ำสุด	1	คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้สูงสุด	4	คน
จำนวนสมาชิกในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานได้เฉลี่ย	2.08	คน
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน	0.802	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.5 รายได้รวมของครัวเรือนต่อปี

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกร ร้อยละ 38.70 มีรายได้รวมของครัวเรือนอยู่ระหว่าง 50,000 - 100,000 บาท ร้อยละ 35.80 มีรายได้รวมของครัวเรือนอยู่ระหว่าง 100,001 -150,000 บาท ร้อยละ 12.30 มีรายได้รวมของครัวเรือนอยู่ระหว่าง 150,001 -200,000 บาท ร้อยละ 10.30 มีรายได้รวมของครัวเรือนมากกว่า 250,000 บาท ร้อยละ 2.20 มีรายได้รวมของครัวเรือนอยู่ระหว่าง 200,001 -250,000 บาท ร้อยละ 0.70 มีรายได้รวมของครัวเรือนน้อยกว่า 50,000 บาท โดยที่เกษตรกรมีรายได้รวมของครัวเรือนต่ำสุด 24,000 บาท รายได้รวมของครัวเรือนสูงสุด 900,000 บาท รายได้รวมของครัวเรือน 169,956.20 บาท ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน 166272.184 ดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 รายได้รวมของครัวเรือนต่อปี

รายได้รวมของครัวเรือน	**จำนวน**	**ร้อยละ**
น้อยกว่า 50,000 บาท	1	0.70
50,000 -100,000 บาท	53	38.70
100,001 -150,000 บาท	49	35.80
150,001 -200,000 บาท	17	12.30
200,001 -250,000 บาท	3	2.20
มากกว่า 250,000 บาท	14	10.30
รวม	**137**	**100.00**

รายได้รวมของครัวเรือนต่ำสุด	24,000	บาท
รายได้รวมของครัวเรือนสูงสุด	900,000	บาท
รายได้รวมของครัวเรือนเฉลี่ย	169,956.20	บาท
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน	166272.184	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.6 พื้นที่ในการปลูกยางพารา

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 79.50 มีพื้นที่ในการปลูกยางพาราระหว่าง 6-10 ไร่ ร้อยละ 12.40 มีพื้นที่ในการปลูกยางพาราระหว่าง 11-15 ไร่ ร้อยละ 5.10 มีพื้นที่ในการปลูกยางพารามากกว่า 21 ไร่ ร้อยละ 2.20 มีพื้นที่ในการปลูกยางพาราระหว่าง 16-20 ไร่ และร้อยละ 0.70 มีพื้นที่ในการปลูกยางพาราน้อยกว่า 5 ไร่ โดยมีพื้นที่ในการปลูกยางพาราต่ำสุด 4 ไร่ พื้นที่ในการปลูกยางพาราสูงสุด 85 ไร่ พื้นที่ในการปลูกยางพาราเฉลี่ย 11.33 ไร่ ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน 11.648 ดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 พื้นที่ในการปลูกยางพารา

พื้นที่ในการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ไร่	1	0.70
6 - 10 ไร่	109	79.50
11 - 15 ไร่	17	12.40
16 - 20 ไร่	3	2.20
มากกว่า 21 ไร่	7	5.10
รวม	**137**	**100.00**

พื้นที่ในการปลูกยางพาราต่ำสุด	4	ไร่
พื้นที่ในการปลูกยางพาราสูงสุด	85	ไร่
พื้นที่ในการปลูกยางพาราเฉลี่ย	11.33	ไร่
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน	11.648	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.7 ระยะเวลาในการปลูกยางพารา

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมากกว่าครึ่ง ร้อยละ 64.30 ใช้ระยะเวลาในการปลูกยางพาราอยู่ระหว่าง 4-6 ปี ร้อยละ 35.00 ใช้ระยะเวลาในการปลูกยางพาราอยู่ระหว่าง 1-3 ปี และร้อยละ 0.70 ใช้ระยะเวลาในการปลูกยางพาราอยู่ระหว่าง 7-9 ปี โดยเกษตรกรมีระยะเวลาในการปลูกยางพาราต่ำสุด 1 ปี ระยะเวลาในการปลูกยางพาราสูงสุด 8 ปี ระยะเวลาในการปลูกยางพาราเฉลี่ย 4.04 ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน 0.802 ดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ระยะเวลาในการปลูกยางพารา

N = 137

ระยะเวลาในการปลูกยางพารา	จำนวน	ร้อยละ
1 - 3 ปี	48	35.00
4 - 6 ปี	88	64.30
7 - 9 ปี	1	0.70
รวม	**137**	**100.00**

ระยะเวลาในการปลูกยางพาราต่ำสุด	1	ปี
ระยะเวลาในการปลูกยางพาราสูงสุด	8	ปี
ระยะเวลาในการปลูกยางพาราเฉลี่ย	4.04	ปี
ค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน	0.802	

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.8 การได้รับน้ำยางพารา

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 99.10 ยังไม่ได้รับน้ำยางพารา ส่วนที่เหลือ ร้อยละ 0.90 ได้รับน้ำยางพารา ดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 การได้รับน้ำยางพารา

n = 109

การได้รับ	จำนวน	ร้อยละ
ได้	1	0.90
ไม่ได้	136	99.10
รวม	**137**	**100.00**

1.9 แหล่งเงินทุนในการทำสวนยาง

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.40 มีแหล่งทุนในการทำสวนยางพารา จาก ธกส. ร้อยละ 67.90 มีแหล่งทุนในการทำสวนยางพารา จาก กองทุนหมู่บ้าน ร้อยละ 40.10 มีทุนส่วนตัวในการทำสวนยางพารา และ ร้อยละ 8.00 มีแหล่งทุนในการทำสวนยางพารา จากธนาคารพาณิชย์ ดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แหล่งเงินทุนในการทำสวนยาง

N = 137

แหล่งเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
ธกส.	117	85.40
ธนาคารพาณิชย์	11	8.00
กองทุนหมู่บ้าน	93	67.90
ทุนส่วนตัว	55	40.10

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.10 ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรเกือบทั้งหมด ร้อยละ 91.00 เคยเข้ารับการอบรมเรื่องยางพารา และ ร้อยละ 9.00 ไม่เคยเข้ารับการอบรมเรื่องยางพารา ดังแสดงในตารางที่ 4.10

เกษตรกรส่วนใหญ่ ร้อยละ 83.50 ไม่มีการแปรรูปจากน้ำยางเป็นยางแผ่น และร้อยละ 16.50 มีการแปรรูปจากน้ำยางเป็นยางแผ่น ดังแสดงในตารางที่ 4.10

เกษตรกรทั้งหมด ร้อยละ 100 ไม่มีการแปรรูปจากยางแผ่นเป็นสินค้าอื่น ดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา

ประสบการณ์ในการปลูกยางพารา		จำนวน	ร้อยละ
การเข้ารับการอบรมเรื่องยางพารา	เคย	122	91.00
	ไม่เคย	12	9.00
รวม		**134**	**100**
การแปรรูปจากน้ำยางเป็นยางแผ่น	มี	22	16.50
	ไม่มี	111	83.50
รวม		**133**	**100**
การแปรรูปจากยางแผ่นเป็นสินค้าอื่น	มี	0	0.00
	ไม่มี	131	100.00
รวม		**131**	**100.00**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

1.11 แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา

การได้รับแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา กำหนดระดับความถี่ของการได้รับข่าวสาร ดังนี้

ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

การแปลความหายระดับการได้รับข้อมูลข่าวสาร ใช้วิธีนำค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น (Weight mean score) ในแต่ละประเด็นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.21-5.00	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารมาก	มีค่าเท่ากับ	3.41-4.20	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.61-3.40	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.81-2.60	คะแนน
ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00-1.80	คะแนน

จากผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมของแหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพาราของเกษตรกรในภาพรวมทั้งหมดแล้ว อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.47 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตราฐานเท่ากับ 0.566 ซึ่งสามารถจำแนกแหล่งข้อมูลข่าวสารเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากเพื่อนบ้าน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.70 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.90 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากหอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 11.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.696 มีค่าหมายถึงระดับน้อย

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากหนังสือพิมพ์ ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 39.40 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.67 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.595 มีค่าหมายถึงระดับน้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากสถานีวิทยุ ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 77.40 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.23 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.420 มีค่าหมายถึงระดับน้อยที่สุด

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากโทรทัศน์ ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 57.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.555 มีค่าหมายถึงระดับน้อยที่สุด

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากแผ่นพับใบปลิว ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 25.50 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.742 มีค่าหมายถึงระดับน้อย

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากอินเตอร์เน็ต ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 96.40 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.04 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.225 มีค่าหมายถึงระดับน้อยที่สุด

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.70 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.562 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

แหล่งการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา จากเจ้าหน้าที่ สกย. ระดับมากที่สุด ร้อยละ 78.10 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.562 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.11 แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องยางพารา

แหล่งข้อมูลข่าวสาร	ระดับความถี่ และ (ร้อยละ)					μ	Ó	ความหมาย
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
เพื่อนบ้าน	1 (0.70)	48 (35.00)	53 (38.70)	31 (22.60)	4 (2.90)	3.08	0.742	ปานกลาง
หอกระจายข่าวประจำหมู่บ้าน	0 (0.00)	2 (1.50)	56 (40.90)	63 (46.00)	16 (11.70)	2.32	0.696	น้อย
หนังสือพิมพ์	0 (0.00)	0 (0.00)	9 (6.60)	74 (54.00)	54 (39.40)	1.67	0.595	น้อยที่สุด
สถานีวิทยุ	0 (0.00)	0 (0.00)	0 (0.00)	31 (22.60)	106 (77.40)	1.23	0.420	น้อยที่สุด
โทรทัศน์	0 (0.00)	0 (0.00)	4 (2.90)	54 (39.40)	79 (57.70)	1.45	0.555	น้อยที่สุด
แผ่นพับใบปลิว	0 (0.00)	0 (0.00)	40 (29.20)	62 (45.30)	35 (25.50)	2.04	0.742	น้อย
อินเตอร์เน็ต	0 (0.00)	0 (0.00)	1 (0.70)	3 (2.20)	132 (96.40)	1.04	0.225	น้อยที่สุด
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	1 (0.70)	37 (27.00)	85 (62.00)	14 (10.20)	0 (0.00)	4.73	0.562	มากที่สุด
เจ้าหน้าที่ สกย.	107 (78.10)	24 (17.50)	5 (3.60)	1 (0.70)	0 (0.00)	4.73	0.562	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม						**2.47**	**0.566**	**น้อย**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 2 สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ของเกษตรกรในอำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

2.1 ความคิดเห็นต่อสิ่งจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางพารา

ความคิดเห็นเห็นต่อสิ่งจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางว่ามีความความจูงใจ โดยใช้ระดับมาตรวัด 5 ระดับของ Likert scale ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

การแปลความหายระดับความจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางพารา ใช้วิธีนำค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น (Weight mean score) ในแต่ละประเด็นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

จูงใจมากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.21-5.00	คะแนน
จูงใจมาก	มีค่าเท่ากับ	3.41-4.20	คะแนน
จูงใจปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.61-3.40	คะแนน
จูงใจน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.81-2.60	คะแนน
จูงใจน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00-1.80	คะแนน

จากผลการวิจัยพบว่า สิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพาราของเกษตรกร ในภาพรวมทั้งหมดแล้ว อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตราฐานเท่ากับ 0.297ซึ่งสามารถจำแนกสิ่งจูงใจต่อการตัดสินใจปลูกยางพารา ดังประเด็นต่างๆ ดังนี้

ผลผลิตจากยางพารามีราคาสูง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 69.30 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.561 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

ยางพาราเป็นพืชที่ปลูกง่ายและทนต่อสภาพแวดล้อม ระดับมากที่สุด ร้อยละ 71.50 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.572 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

การดูแลรักษายางพาราทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก ระดับมากที่สุด ร้อยละ 64.20 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.652 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

มีตลาดรับซื้อผลผลิตจากยางพารา ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.70 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.60 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.639 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

มีแรงงานในครอบครัวพอเพียง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 3.60 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.632 มีค่าหมายถึงระดับน้อย

ได้รับความสนับสนุนในส่วนของต้นกล้ายางพาราจากหน่วยงานของรัฐ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 67.90 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 7.30 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.131 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

มีแหล่งทุนสนับสนุนในการลงทุนปลูกยางพารา ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.498 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

มีสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา ระดับมากที่สุด ร้อยละ 21.20 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.626 มีค่าหมายถึงระดับมาก

ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.50 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.595 มีค่าหมายถึงระดับมาก

การผลิตยางพาราใช้เทคโนโลยีที่ไม่ยุ่งยาก ระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.30 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.612 มีค่าหมายถึงระดับมาก

ได้รับการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ระดับมากที่สุด และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.666 มีค่าหมายถึงระดับมาก

เคยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.90 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 5.10 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.88 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.826 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

ยางพาราเป็นพืชที่สามารถให้ประโยชน์ทั้งเนื้อไม้และน้ำยาง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 51.10 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.582 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด

การปลูกยางพาราเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น ระดับมากที่สุด ร้อยละ 66.40 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.556 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.589 มีค่าหมายถึงระดับมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.12

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.12 สิ่งจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางพารา

สิ่งจูงใจ	ระดับความถี่ และ (ร้อยละ)					μ	Ó	ความหมาย
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
1.ผลผลิตจากยางพารามีราคาสูง	95 (69.30)	38 (27.80)	3 (2.20)	1 (0.70)	0 (0.00)	4.66	0.561	มากที่สุด
2.ยางพาราเป็นพืชที่ปลูกง่ายและทนต่อสภาพแวดล้อม	98 (71.50)	32 (23.40)	7 (5.10)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.66	0.572	มากที่สุด
3.การดูแลรักษายางพาราทำได้ง่ายไม่ยุ่งยาก	88 (64.20)	37 (27.00)	12 (8.80)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.55	0.625	มากที่สุด
4.มีตลาดรับซื้อผลผลิตจากยางพารา	1 (0.70)	5 (3.60)	35 (25.50)	91 (66.40)	5 (3.60)	2.31	0.639	น้อย
5.มีแรงงานในครอบครัวพอเพียง	0 (0.00)	5 (3.60)	60 (43.80)	66 (48.20)	5 (3.60)	2.48	0.632	น้อย
6.ได้รับความสนับสนุนในส่วนของต้นกล้ายางพาราจากหน่วยงานของรัฐ	93 (67.90)	27 (19.70)	4 (2.90)	2 (1.50)	10 (7.30)	4.40	1.131	มากที่สุด
7.มีแหล่งทุนสนับสนุนในการลงทุนปลูกยางพารา	0 (0.00)	1 (0.70)	85 (62.00)	51 (37.20)	0 (0.00)	2.64	0.498	ปานกลาง
8.มีสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพารา	29 (21.20)	92 (67.20)	13 (9.50)	3 (2.30)	0 (0.00)	4.07	0.626	มาก
9.ได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างเพียงพอ	2 (1.50)	65 (47.40)	65 (47.40)	5 (3.60)	0 (0.00)	1.67	0.595	มาก
10.การผลิตยางพาราใช้เทคโนโลยีที่ไม่ยุ่งยาก	10 (7.30)	70 (51.10)	57 (41.60)	0 (0.00)	0 (0.00)	3.66	0.612	มาก

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4.12 สิ่งจูงใจในการตัดสินใจปลูกยางพารา (ต่อ)

สิ่งจูงใจ	ระดับความถี่ และ (ร้อยละ)					μ	Ó	ความหมาย
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
11.ได้รับการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ	1 (0.70)	78 (56.90)	48 (35.00)	9 (6.60)	1 (0.70)	3.50	0.666	มาก
12.เคยมีประสบการณ์ในการปลูกยางพารามาก่อน	4 (2.90)	20 (14.60)	75 (54.70)	31 (22.60)	7 (5.10)	2.88	0.826	ปานกลาง
13.ยางพาราเป็นพืชที่สามารถให้ประโยชน์ทั้งเนื้อไม้และน้ำยาง	70 (51.10)	61 (44.50)	6 (4.40)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.47	0.582	มากที่สุด
14.การปลูกยางพาราเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมให้ดีขึ้น	91 (66.40)	41 (29.90)	5 (3.60)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.63	0.556	มากที่สุด
15.เมื่อเกิดปัญหาในการปลูกยางพาราสามาถขอความช่วยเหลือได้	0 (0.00)	63 (46.00)	67 (48.90)	7 (5.10)	0 (0.00)	3.41	0.589	มาก
	ค่าเฉลี่ยรวม					**3.72**	**0.297**	**มาก**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตอนที่ 3 ปัญหา ข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

3.1 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพารา

ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพารา กำหนดตามมาตรวัด 5 ระดับของ Likert scale ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5	คะแนน
มาก	มีค่าเท่ากับ	4	คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3	คะแนน
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2	คะแนน
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1	คะแนน

การแปลความหายระดับปัญหาในการปลูกยางพารา ใช้วิธีนำค่าเฉลี่ยน้ำหนักความคิดเห็น (Weight mean score) ในแต่ละประเด็นมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	4.21-5.00	คะแนน
มีปัญหามาก	มีค่าเท่ากับ	3.41-4.20	คะแนน
มีปัญหาปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	2.61-3.40	คะแนน
มีปัญหาน้อย	มีค่าเท่ากับ	1.81-2.60	คะแนน
มีปัญหาน้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1.00-1.80	คะแนน

จากผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพารา ในภาพรวมทั้งหมดแล้ว อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตราฐานเท่ากับ 0.338 ซึ่งสามารถจำแนกประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพารา ต่างๆ ดังนี้

พื้นที่ปลูกยางมีไม่เพียงพอ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 6.60 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.956 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

พื้นที่ที่มีอยู่ไม่เหมาะสม ระดับมากที่สุด ร้อยละ 17.50 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.738 มีค่าหมายถึงระดับมาก

ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการปลูกยาง ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.70 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.00 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.625 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

ขาดแคลนแหล่งเงินทุน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.620 มีค่าหมายถึงระดับน้อย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

แรงงานที่ใช้ในสวนยางมีไม่เพียงพอ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 0.00 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 2.20 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.629 มีค่าหมายถึงระดับปานกลาง

เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดการให้คำแนะนำช่วยเหลือ ระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.20 และระดับน้อยที่สุด ร้อยละ 0.70 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.678 ค่าหมายถึงระดับปานกลาง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ปัญหาและอุปสรรคในการปลูกยางพารา

ประเด็นปัญหา	ระดับความถี่ และ (ร้อยละ)					μ	Ó	ความหมาย
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด			
1. พื้นที่ปลูกยางมีไม่เพียงพอ	9 (6.60)	27 (19.70)	41 (29.90)	58 (42.30)	1 (0.70)	2.89	0.956	ปานกลาง
2. พื้นที่ที่มีอยู่ไม่เหมาะสม	24 (17.50)	88 (64.20)	17 (12.40)	6 (4.40)	1 (0.70)	3.94	0.738	มาก
3. ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการปลูกยาง	1 (0.70)	53 (38.70)	71 (51.80)	11 (8.00)	0 (0.00)	3.32	0.631	ปานกลาง
4. ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการดูแล	1 (0.70)	55 (3.60)	70 (51.10)	10 (7.30)	0 (0.00)	3.35	0.625	ปานกลาง
5. ขาดแคลนแหล่งเงินทุน	0 (0.00)	8 (5.80)	56 (40.90)	71 (51.80)	1 (0.70)	2.52	0.620	น้อย
6. แรงงานที่ใช้ในสวนยางมีไม่เพียงพอ	0 (0.00)	8 (5.80)	74 (54.00)	51 (37.20)	5 (2.20)	2.64	0.629	ปานกลาง
7. เจ้าหน้าที่ของรัฐขาดการให้คำแนะนำช่วยเหลือ	3 (2.20)	57 (41.60)	66 (48.20)	9 (6.60)	1 (0.70)	3.38	0.678	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						**3.15**	**0.338**	**ปานกลาง**

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved